herpy

FRØER

Tonkin Bug-eyed Frog

Theloderma corticale

Theloderma corticale er en nataktiv, halvt vandlevende frø fra skovene i det nordlige Vietnam, Laos og Sydkina. Den knudrede, grøn- og sortplettede hud ligner mos og lav så godt, at frøen næsten forsvinder i terrariet. Den vil have køligt og vådt og tåler ikke varme, men er til gengæld let at få til at yngle.

Familie: Rhacophoridae Tidligere navn: *Rhacophorus corticalis* Udgivet 15. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**6-9 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-20 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende og semi-akvatisk**
Biotop	**Regnskov, bjergskov og klippeterræn**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**80 × 50 × 40 cm** L × B × H til 4 voksne dyr
Temperatur, dag	**18-23 °C**
Temperatur, nat	**15-20 °C**
Luftfugtighed	**80-90 %**
Vand	**Akvaterrarie** dybde 5-10 cm
Vandtemperatur	**17-22 °C**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Vinterhvile	**13-16 °C** 4-22 uger
Kost	**Insekter**
Holdes	**Parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**På blade over vand**
Kønsmoden	**8-10 mdr.**
Æg pr. lægning	**6-47**
Klækning	**9-22 dage**
Larvetid	**75-180 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og angives derfor ikke her. Køb opdrættede dyr, og bed om dokumentation for oprindelsen.

Om arten

Theloderma corticale er en af de mest effektive kamuflagekunstnere blandt frøer. Huden er dækket af vorter og knuder i et broget mønster af grønt, brunt og sortgråt, der opløser kroppens omrids mod mos- og lavklædt bark og klippe. Slægtsnavnet *Theloderma* henviser netop til den knudrede hud. Øjnene er store med en iris, der er spættet i forskellige guldtoner, tæerne har store hæfteskiver, og bugen er blød.

Snude-kloaklængden er omkring 6 cm, mens hunnerne bliver de største og kan nå 8-9 cm. Hunnerne har også bredere hoved og kortere snude end hannerne. Vægten er ikke dokumenteret.

Arten blev beskrevet af Boulenger i 1903 som *Rhacophorus corticalis*. Den kinesiske form, der tidligere blev regnet for en selvstændig art, *Theloderma kwangsiense*, regnes i dag til samme art, og DNA-undersøgelser har siden vist, at arten også lever i Laos og Sydkina, ikke kun i Vietnam. I fangenskab kan arten blive langt op i teenageårene og formentlig 20 år.

Frøen er rolig og stoler på kamuflagen. Bliver den forskrækket, ruller den sig sammen og spiller død, og selv haletudser lige før forvandlingen stivner, når man rører dem. Der er ikke beskrevet giftigt hudsekret hos arten, men huden er følsom som hos alle padder, så vask hænder før og efter kontakt. *T. corticale* er nem at få til at yngle, men varme tåler den dårligt, og det er den vigtigste ting at forstå, før man anskaffer den.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Udbredelse og levested

Theloderma corticale lever i det nordlige Vietnam, i det syd-centrale Laos og i Sydkina, hvor den er kendt fra Guangdong, Guangxi, Hainan og Yunnan. Flere af de kinesiske og laotiske fund er kommet til efter nyere DNA-undersøgelser, og langt de fleste registreringer stammer stadig fra Vietnam.

Bestanden i fangenskab, bl.a. i Europa, stammer fra Tam Dao i det nordlige Vietnam. Arten er blevet indsamlet til dyrehandlen, men i dag bliver den opdrættet jævnligt i fangenskab.

> **Oprindelig udbredelse:** Vietnam, Laos og Kina.

LEVESTED

Theloderma corticale lever i stedsegrøn regnskov og subtropisk skov i omkring 470-1.500 meters højde. Den er knyttet til vand og findes ved stejle klippevægge, i huler og klippesprækker i kalkstensområder, ved vandløb og i vandfyldte hulrum i træstammer, også i udhulede stammer, som lokale har lagt ud. Æggene lægges i hulrum og på flader over vand, så haletudserne falder direkte ned, når de klækker.

Klimaet har en varm regntid og en køligere og tørrere vinter, hvor temperaturen i bjergene kan falde til 4-5 °C. Frøen undgår de værste udsving ved at holde sig i fugtige mikrohabitater nær vand året rundt. Vandet i kalkstensområderne er typisk hårdt.

Skovtab truer levestedet, arten er blevet indsamlet til dyrehandlen, og den er som mange padder modtagelig for chytridsvampen *Batrachochytrium dendrobatidis*. Alligevel står den som livskraftig (LC) hos IUCN.

Pasning

TERRARIET

Theloderma corticale skal have et akvaterrarie, hvor en stor del af bunden, eller hele bunden, står under vand. Regn med mindst 80 × 50 × 40 cm (længde × bredde × højde) til en han og en til tre hunner eller omkring 38 liter pr. frø. To hanner og en hun kan holdes i 100 × 60 × 50 cm, helt oversvømmet.

Vandet behøver ikke strøm. Læg korkplader og halve korkrør i vandet som land, skjul og æglægningssteder: frøerne lægger gerne æg på indersiden af delvis nedsænkede korkrør eller på undersiden af plader, der står skråt i omkring 45 grader, så haletudserne falder i vandet. Rør med en indre diameter på mindst 7-8 cm er gode. Rødder, mangrovetræ, kalksten og lerpotter fungerer også godt. Planter som pothos, fredslilje, vandsalat og *Anubias* giver skjul og trives i den fugtige luft. En drypvæg, hvor en pumpe fører vand op over kork eller kunstig klippe, efterligner de fugtige klippevægge og ser flot ud.

Et netlåg giver ventilation, men en del af låget kan dækkes med glas for at holde på fugten. Lav en rod eller korkbro fra vandet op på land, så nyforvandlede unger kan komme op. Nye dyr bør gå i karantæne først, gerne i seks uger og med test for chytridsvamp.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

TEMPERATUR

Varme er artens største fjende. Det bedste er 16-23 °C, og ned til omkring 10 °C går fint, mens alt over 25 °C er et faresignal, og temperaturer over 27 °C kan slå frøerne ihjel. Boksens 18-23 °C om dagen og 15-20 °C om natten ligger midt i det område. Kan du ikke holde terrariet under 27 °C om sommeren, bør du vælge en anden art.

Angivelserne svinger: 19-25 °C og 23-26 °C om dagen fungerer også, og frøerne kan leve og yngle ved 26-29 °C. Hold dig alligevel i den kølige ende, især i et dansk hjem uden aircondition.

Mål med et digitalt termometer, og hold terrariet væk fra sydvendte vinduer og varmekilder. Varmelamper hører ikke til. På varme dage kan sprøjtning med koldt vand, isterninger af osmosevand i vanddelen eller et køleelement foran terrariet med en blæser, der sender kølig luft ind, hjælpe.

En kølig vinterperiode efterligner naturen og sætter gang i avlen. Sænk fx temperaturen til omkring 15 °C fra september til februar, og skær ned på sprøjtning, foder og lys (10 timer). Nogle uger ved 13-20 °C kan også bruges. I hvileperioden opholder frøerne sig næsten kun i vandet og æder meget lidt.

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal være høj: over 80 % og aldrig under 60 %, ellers kan frøerne tørre ud. Hunnerne lægger æg ved 80-90 %. Den store vandflade holder fugten oppe af sig selv, så frøerne skal ikke sprøjtes ret ofte. To til tre gange om ugen er nok til at skylle ekskrementer af indretningen og ned i vandet.

Et sprøjteanlæg er praktisk, fordi sprøjtning med koldt vand også køler terrariet. Sørg for, at luften ikke bliver stillestående. Før yngletiden sprøjtes der mere, og vandstanden hæves, så det ligner begyndelsen på regntiden.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Vanddelen er artens hjem. Vandet skal være 5-10 cm dybt, og dybere vand går også. Frøerne skal kunne sidde i vandet og nemt komme op på kork eller rødder.

Brug gerne osmosevand, der er genmineraliseret med et tilskud til padder, og tilsæt tannin med blade fra *Terminalia catappa* (indisk mandel), egeløv eller magnolieblade eller et sortvandsekstrakt. Vandet bliver gulligt eller tebrunt og får lidt lavere pH, og sådan trives frøerne. Stillestående, ufiltreret vand går fint, når omkring to tredjedele skiftes hver anden til tredje uge, og alt for rent vand kan give øjenproblemer. Blødt vand (GH under 8, KH under 4) giver bedre opdræt, selv om vandet i artens kalkstensområder er hårdt.

Vandet skal være køligt, omkring 17-22 °C. Padder optager stoffer gennem huden, så skyl hænderne fri for sæbe og creme, før du stikker dem i vandet, og brug aldrig rengøringsmidler i terrariet. Druknede foderdyr fjernes ved vandskiftet.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

LYS OG UVB

Frøen er nataktiv og har ikke dokumenteret brug for UVB. Et svagt UVB-rør til skyggearter (Ferguson-zone 1) kan bruges og giver det lille UV-indeks, der kan støtte døgnrytmen, men det er valgfrit. Placer det, så frøerne altid kan trække sig i skygge.

Levende planter skal have plantelys, fx et T8-rør på 6.500 K; frøerne har ikke selv brug for det. Et T5-rør med 12 timers lys i yngletiden og 10 timer om vinteren er passende. Lyset må ikke varme terrariet op. Et rødt natlys eller en månelampe, ikke en varmelampe, gør det muligt at se frøerne, når de er aktive.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

T. corticale æder insekter: fårekyllinger med god mave, dubia-kakerlakker, voksmøllarver, soldaterfluelarver og små hornorme. Foderdyrene må højst være så lange som afstanden mellem frøens øjne og skal pudres med et godt vitamin- og mineraltilskud, gerne skiftevis kalk med D3 og et multivitamin.

Fodr lige efter, at lyset er slukket: inden for 10 minutter bliver frøerne aktive og leder efter mad. Fårekyllingerne kan lægges på korken eller i en lille bøtte, der flyder på vandet. Nogle drukner uvægerligt; dem kan haletudserne æde, eller de fjernes ved vandskiftet.

Arten æder mindre end mange andre frøer. Voksne får fire til seks foderdyr to til tre gange om ugen, eller hver anden eller tredje dag. Overfodring giver fede frøer, men avlshunner skal have lidt ekstra.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Theloderma corticale er rolig og skjuler sig om dagen i rør, huler og mellem planter. Få minutter efter, at lyset er slukket, bliver den aktiv. Den bør ikke håndteres, for huden er følsom, og frøen har intet at vinde ved det. Skal et dyr flyttes, så brug en lille fugtig beholder eller våde hænder, og gør det hurtigt.

Hannerne kalder mest om aftenen og af og til om dagen, en melodisk tuden, der minder om en mekanisk ugle. Selv meget unge hanner kan kalde, og kaldene kan være højlydte. Frøerne er følsomme over for forstyrrelser, mens de kalder. Arten holdes i par eller grupper, og begge køn kan gå sammen året rundt. Små, fredelige fisk som *Tanichthys albonubes* kan gå sammen med frøerne, men en fisk kan blive ædt.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne bliver større end hannerne og har bredere hoved og kortere snude. Hannerne har veludviklede brunstpuder på tommelfingrene, der er røde og hævede i yngletiden, men hunner kan have svagt udviklede puder, så pas på ved kønsbestemmelsen. Kald afslører en han. Hos de fleste arter i slægten er dyrene kønsmodne ved 8-10 måneder; den præcise alder for *T. corticale* er ikke kendt.

Kønsfordelingen i fangenskab er ofte skæv, med op til 99 % hanner. Køligt haletudsevand giver tilsyneladende flere hunner: ved 17-19 °C bliver omkring 70 % hunner, ved 13-16 °C omkring en hun for hver fire hanner og ved stuetemperatur næsten kun hanner. Temperaturafhængig kønsbestemmelse er dog ikke bevist for arten. Køb derfor dyr hos en opdrætter, der opdrætter køligt, og køb gerne flere dyr, end du regner med at bruge.

Læs mere: Inkubation af æg

PARRING

Avlen sættes typisk i gang af en kølig periode efterfulgt af stigende temperatur og fugt og en højere vandstand. Efter vinteren kan temperaturen fra februar hæves gradvist til 20-25 °C, sprøjtningen øges, vandstanden hæves fra knap 6 til 7 cm og dagslængden forlænges til 12 timer. De første æg kan komme i begyndelsen af marts, og nye temperaturstigninger kan give flere lægninger fra juli til september.

Æglægning kan også ske året rundt under stabile forhold, men nogle ugers afkøling om vinteren eller i det mindste at skille kønnene ad i nogle måneder er alligevel en god idé, så hunnerne kan komme til kræfter. Det kan også være nok at give lidt ekstra foder og skifte vand med køligt vand hver uge; så ses parret ofte i amplexus inden for få dage. Fortsætter avlen i mere end fire til fem måneder, bør kønnene skilles.

Parringen foregår i vandet. Hannen griber hunnen bag forbenene, og parret kan ses i amplexus dagen før æglægningen.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene klæbes fast i rækker over vandet: på undersiden af halve bambusrør, korkrør eller korkplader, på lodrette flader som mangrovetræ eller bagvæggen, eller på sten og planter. Æggene er 4-5 mm, halvt hvide og halvt grå, i en klar gelé. En lægning tæller typisk 6-47 eller 10-40 æg og sjældent op til 70. Lægningerne kommer med en til fire ugers mellemrum, men der kan også gå flere måneder uden æg.

Lad æggene blive, hvor de er lagt, og hold dem fugtige. Æg, der falder i vandet, udvikler sig dårligere: de kan klække et par dage tidligere, give mindre larver og overleve dårligere, og i uiltet, ufiltreret vand kan udviklingen helt udeblive. En af de voksne sidder ofte tæt ved æggene, men egentlig yngelpleje kendes ikke.

Haletudserne er ikke kannibaler under normale forhold og kan godt blive hos forældrene, hvor de æder ekskrementer og druknede fårekyllinger. De flyttes dog oftest til egne kar: et akvarie eller en plastkasse med 10-25 cm vand, sand, sten eller rørstykker som skjul og blade fra *Terminalia catappa*. Et kar på 60 × 40 × 20 cm med omkring 15 cm vand, et filter med nylonstrømpe over indsuget og 20 °C fungerer godt. Giv fiskeflager, spirulinaflager, blodorm eller foderpiller til haletudser, men ikke mere, end der bliver ædt, og skift halvdelen af vandet hver uge. Store kuld bør deles op, så der er plads til alle.

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 9-22 dage afhængigt af temperatur, og om de ligger på land eller i vand. Larvetiden er lang, typisk to en halv til tre måneder, men den kan vare seks og op til otte måneder. Ved 20 °C tager det omkring 137 dage fra æglægning til færdig forvandling; ved 23-26 °C går det hurtigere.

Ved køligt opdræt kommer forbenene frem omkring 118 dage efter æglægningen, og fra omkring dag 125 kravler ungerne på land med en halestump. Når forbenene viser sig, skal der være en nem vej op: rødder, kork eller flydende planter, og vandet skal være lavt, højst 5 cm. Ungerne kan flyttes til et terrarie med 2-5 cm vand, flydende korkplader og et par stiklinger af pothos, eller til et terrarie med vandparti og fugtigt løv og mos på land. Ungerne begynder at æde, når de har været på land i omkring en uge.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er forholdsvis store og kommer i et lille, enkelt terrarie, hvor det er let at se, at alle æder og vokser: lavt vand, flydende kork og planter, eller løv og mos på land og et lavt vandparti. Undlad rør i starten, så ungerne ikke gemmer sig for dig. Hold temperaturen køligt, omkring 20 °C.

Første foder er små fårekyllinger fra omkring 2 mm, og mange unger kan straks tage fårekyllinger på 6 mm. Fodr hver anden dag, eller dagligt med en fastedag om ugen, og pudr altid med kalk og vitaminer. Efter to til fire måneder kan ungerne flytte til et større terrarie. Husk, at haletudser fra varmt vand oftest bliver hanner.

Sundhed og typiske fejl

Theloderma corticale er hårdfør, når temperaturen er rigtig. De typiske problemer er:

- For høj temperatur: over 25 °C er et faresignal, og over 27 °C kan frøerne dø. Køl straks.
- For tør luft. Under 60 % kan frøerne tørre ud.
- Dårlig vandkvalitet eller alt for rent vand, som kan give øjenproblemer. Skift vand regelmæssigt, og brug tannin.
- Mangel på kalk og vitaminer, især hos avlshunner og unger. Pudr foderet.
- Chytridsvamp og andre infektioner. Hold nye dyr i karantæne.
- Fedme hos overfodrede dyr.
- Hvide pletter og flossede halefinner hos haletudser skader normalt ikke udviklingen; årsagen er ukendt.

Søg en dyrlæge med forstand på padder, hvis en frø taber sig, holder op med at æde, får sår, misfarvet hud eller uklare øjne.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.